

Crònica des de

El darrer Onze de Setembre, degut a estar envoltat per unes especials circumstàncies polítiques, calia ser viscut amb intensitat i a prop del lloc on s'endevinava que hi hauria més moviment. És per aquest motiu que em vaig traslladar a Barcelona, bolígraf en mà disposat a transcriure les impressions rebudes.

L'interés general de la Diada es trobava, sens dubte, a la gran manifestació unitària convocada a partir de les 6 de la tarda a la plaça de Catalunya. La crida d'enguany havia resultat suficientment polèmica com perquè el grup Centristes-UCD decidís de deixar-ho de banda i estigués a punt de declarar-ho anticonstitucional. Emperò, la gran majoria dels partits catalans, inclosos els extraparlamentaris, s'uniren al sol crit de: "SOM UNA NACIÓ".

L'ambient, malgrat ser en certa forma reivindicatiu, es veia francament festiu, però els incidents ocorreguts al matí després de la sortida del Fossar de les Moreres i que culminaren amb l'aparició de la Polícia Nacional (més d'una vintena de furgons) segons vaig poder comptar) i que envoltaren als manifestants no deixant-los cap sortida possible, juntament amb unes declaracions un pèl confuses encara del dirigent d'Esquerra Republicana, Heribert Barrera, havien enfosquit un xic la situació. Malgrat tot, la manifestació unitària va començar l'hora assenyalada i fou encapçalada pels parlamentaris, que hi eren tots menys Heribert Barrera. Foren seguits per la gent de CiU, amb qui em vaig barrejar per tal d'observar

l'ambient. Aquest no podia ésser més saludable, doncs anàvem amb un aire molt festiu, gairebé de costellada i que proporcionava un fort sentiment de tranquil·litat. Amb alguns cants populars catalans, entonaren de tant en tant el crit de 'Som una Nació'. Fou aquí quan vaig sentir per primera vegada la impressió, que a través dels altaveus, es tallava molt la iniciativa popular... A dintre d'aquest grup em va sorprendre el comentari, no generalitzat, però si freqüent, dels fets del matí. Conversant amb una senyora, em diu: "no sé exactament el què ha passat... he vist molts 'camions' de la policia que es plantaven davant l'estatua de Rafael de Casanova i que la gent es posava a córrer. Després també n'hi havien per darrera, el que vol dir que no es podien escapar... realment no crec que fos necessari que la policia sortís al carrer, doncs aquesta gent no feia cap mal".

Del grup de CiU em vaig quedar impressionat per la quantitat de gent que hi assistia, realment molt nombros, encara que poc cridaner.

Darrera seu, el grup del PSUC, molt més cridaner i sobre tot per l'aspecte referent a l'entrada a l'OTAN. També hi havia molta gent, però sens dubte, menys que en l'anterior. Entre les pancartes dels comunistes catalans se'n podien veure moltes d'empreses en atur. Contrariament als meus desitjos, al menys en una diada així, veig les primeres pancartes en castellà.

Seguint la manifestació, però en sentit invers, em trobo ara amb una representació que em complau i m'entristeix a l'hora: és una representació de

la Lliga de Mutilats i Invàlids de la guerra d'Espanya. Penso: cada cop en queden menys... !

Continuo endarrera i arribo a la cruïlla Ronda de Sant Pere-Passeig de Gràcia. Pel darrera encara hi han de baixar els Socialistes. Pel primer l'Esquerra i els independentistes. En arribar a la cua me'n adono de què la cosa no avança i intento assabentar-me del per què. Me'n torno avall em barrejo amb el cordó de seguretat del PSC (PSC-PSOE) per tal de veure si en trec quelcom. Entre els crits de la gent, aïllats en part pels altaveus, m'informo de dues notícies, una de les quals m'esgarrifa: em diuen que pel teletip ha sortit la notícia de la invasió de Polònia (!?), encara que no confirmada. Després m'assabentare que al desembarc ha estat a un parell de quilòmetres de la frontera. La segona, i motiu pel qual la manifestació no avança, és que un grup de gent s'ha plantat davant dels parlamentaris i ha cremat allà davant de tot una bandera espanyola. L'espectacle era digne de ser observat degut a la valentia dels autors i de la possible reacció de la gent... I ja, concluint la manifestació, el grup "crida a la Solidaritat dels Països Catalans", entre els que hi trobem gent d'ERC i els extraparlamentaris independentistes. La gent és realment molt activa i cridanera. Als crits d'independència s'hi uneixen els de Països Catalans. Es ara quan observo que els altaveus tallen descaradament els crits de tota aquesta gent substituint-los per cançons i demés. Realment, digne de ser comen-